

gølgelser for Udøvelsen af Valgret. Første og sidste Gang har Forslaget udtrykkelig været indskrænket til Enker og andre ugifte Kvinder. Dernæst har Forslag om Medoptagelse af Kvinder som valberettigede og valgbare været optaget paa de private Lovforslag, som have foreligget her om de kommunale Vælg, afset fra de i Samlingerne 1893 og 94 indbragte, hvor Spørgsmaalet om Kvinder ikke var medtaget, ligesom der ogsaa stedse fra dette Tings Side er stillet Krav om saadanne Kvinders Optagelse i de Regeringsforslag, som have foreligget her om Vælg til den københavnske Borgerrepræsentation. Det er altsaa det samme, som her foreslaas — ikke udvidet, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds synes at mene, og heller ikke indskrænket; Forslaget foreslaar, hvad Tinget før har vedtaget: Valgret til de Kvinder, som fyldstgøre alle lovbestemte Betingelser for Udøvelse af Valgret, altsaa fuldmyndige Personer, som have været ansatte til og have svaret direkte Skat til Kommunen. Det er — hvad der særlig fremgaar af de Forslag, der sigte til dette Spørgsmaals selvstændige Løsning, som have foreligget her i Tinget — den ugifte Kvinde, den selvstændige, skatteydende Kvinde, hvorpaa man hidtil har taget Sigte; og dette Lovforslag tilsigter ligesom de tidligere at yde den Retfærdighedshandling at give hende Medbestemmelsesret i Kommunens Anliggender.

Det Omfang, hvori gifte Kvinder kunne komme ind under Bestemmelsen, er selvfølgelig og har altid været snævert. Som det allerede har været fremdraget under Debatten her i de første Dage, har der jo hidtil ikke foreligget bestemte Lovregler om dette Forhold. Man har haft en Højesteretsdom af 1897, men i øvrigt ingen bestemte Lovregler. Saadanne foreligge derimod nu ved de nu af det høje Ting og den øvrige Lovgivningsmagt vedtagne Skattelove. Skattekommissionen havde i sit Forslag om Statsindkomstskatten stillet Forslag om, at „Familieoverhovedet beskattes af hele Husstandens Indkomst; til Husstanden regnes ogsaa Hustruen, selv om hun har Særformue, naar Manden dog er raadig over Indkomsten af denne. Har Hustruen derimod Særformue, hvorover hun er berettiget til at raade med anden Værgen end Manden, skal hun betragtes som selvstændig skattepligtig Person.“ Det var det Forslag, som har foreligget for os i de Aar, hvori vi have behandlet Skattelovene. Men dette Forslag blev ikke gen-

nemført i denne Skikkelse. Ved Behandlingen i sidste Samling bleve disse to Bestemmelser slaaede sammen til een; de to forskellige Bestemmelser, som vare tagne for Hustruer med Særformue, hvorover Manden dog var raadig, og for Hustruer med Særformue, som have anden Værgen end Manden, bleve slaaede sammen til een Bestemmelse, hvorefter Familieoverhovedet beskattes i begge Tilfælde af den hele Indtægt, ogsaa af Hustruens Særformue. Jeg erindrer, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) forleden udtalte, at denne Bestemmelse var optagen i de udsendte Udkast til Skattevedtægter. Ja, selvfølgelig er den optagen og maa nødvendigvis optages der; Bestemmelsen staar ikke der, som det ærede Medlem udtalte, efter Ministeriets Ønske, men den staar der efter Lovens Ord. § 7 i Loven om Statsindkomstskat bestemmer dette med Hensyn til Indkomstsansættelsen og Skatteopkrævningen hos saadanne Familieoverhoveder, og § 7 i Loven om den kommunale Beskatning udtaler, at den Indkomst, som lægges til Grund for Statsindkomstskattens Ansættelse, skal ogsaa lægges til Grund for Ligningen af Kommuneskatten.

Saa har § 7 i Statsindkomstskatteloven en Undtagelse om, at en Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, betragtes som en selvstændig skattepligtig Person med Hensyn til den Del af hendes Indkomst, der ikke bestaar i Bidrag fra Manden. Saadanne Hustruer ville altsaa være at betragte som ligestillede med Enker og andre ugifte, forudsat at de have en Indkomst ud over det Bidrag, de modtage fra Manden, og saaledes ville kunne sættes i Skat. Men § 7 har endnu en Undtagelse, ogsaa en Undtagelse, der er tilkommen under de sidste Forhandlinger om Skattelovene, og som lyder: „Saafremt Hustruen har Særindtægt eller Særformue, kan det i fornødent Fald forlanges, at hun af sine Midler udreder den til hendes Særindkomst svarende Del af Skatten“. Hvad denne sidste Bestemmelse angaar, skal jeg erindre om, at Loven om Statsindkomstskat hører under et andet Ministerium, og jeg skal ikke her forsøge at fortolke en Lovbestemmelse, der hører under et andet Ministeriums Ressort. Først naar Praksis har vist, hvorledes denne Bestemmelse, der altsaa kun gælder i „fornødent Fald“, altsaa kun kan indtræde, naar Lovgivningsmyndigheden finder det fornødent at forlange det, vil udføres, først da mener jeg, det kan ses, om den indvirker ogsaa paa den kommunale Skatte-